

28 Αυγούστου, 1992

[ΠΙΚΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 13, 15, 18, 28, 146 ΚΑΙ 169 ΤΟΥ
ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ABDOLALI KADIVARI,

Αιτητής.

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ (Αρ.2),

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 435/92).

*Διοικητικό Δικονομικό Δίκαιο — Τροποποίηση προσφυγής —
Ατέλειες ή σφάλματα στην περιγραφή του αιτητικού της
προσφυγής — Δυνατότητα θεραπείας με τροποποίηση.*

*Αλλοδαποί — Απέλαση — Η νομιμοποίηση παράνομα διαμένοντος
στην Κύπρο αλλοδαπού να προσβάλει διάταγμα απελάσεώς του —
Κανένας περιορισμός στο δικαίωμα απελάσεως από τη Συνθήκη
Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ή από το Σύνταγμα — Η περίπτωση
της προστασίας του προσώπου από απάνθρωπη ή ταπεινωτική
μεταχείριση κλπ.: Άρθρο 3 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης
Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (κυρωτικός Νόμος αρ. 39/62) και
Άρθρο 8 του Συντάγματος.*

Με την προσφυγή ο αλλοδαπός αιτητής αμφισβήτησε το κύρος
της απελάσεώς του από την Κύπρο. Στα πλαίσια της διαδικασίας
διαπιστώθηκε μία κάποια ασάφεια ως προς την περιγραφή των
προσβαλλομένων πράξεων και αμφισβητήθηκε και το έννομο
συμφέρον του αιτητή, μια και επρόκειτο για προσφυγή κατά
απελάσεως ασκούμενη από τον αλλοδαπό, που ήδη παρανόμως
παραμένει στη χώρα.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή,
αποφάσισε ότι:

- 5 1. Το αντικείμενο της προσφυγής είναι η πράξη, απόφαση ή παράλειψη της οποίας επιζητείται η αναθεώρηση προς το σκοπό παροχής θεραπείας, βάσει του Άρθρου 146.4 του Συντάγματος. Εφόσον το αντικείμενο της αναθεώρησης καθορίζεται με την αναγκαία σαφήνεια ώστε να διακρίνεται η αμφισβητούμενη πράξη ή απόφαση, ατέλειες ή σφάλματα στην περιγραφή της δε θέτουν εκ ποδών τη διαδικασία και μπορεί να θεραπευθούν με την αναγκαία τροποποίηση, νοουμένου ότι η προσφυγή ασκείται μέσα στα χρονικά πλαίσια που προβλέπει το Άρθρο 146.3 του Συντάγματος.
- 10 2. Η προστασία του ανθρώπου έναντι του ενδεχομένου να τύχει απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή να υποβληθεί σε βασανιστήρια εξασφαλίζεται από το Άρθρο 3 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (βλ. Κυρωτικός Νόμος 39/62) και κατοχυρώνεται από το Άρθρο 8 του Συντάγματος της Κυπριακής Δημοκρατίας.
- 15 Στις αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου διατυπώνονται ερωτηματικά για τη νομιμοποίηση αλλοδαπού που διαμένει παράνομα στην Κύπρο να προσβάλει διάταγμα για την απέλασή του, εφόσον με την απομάκρυνσή του από την Κύπρο δεν θίγεται οποιοδήποτε δικαίωμα του αλλοδαπού, το οποίο απορρέει από το νόμο, να παραμείνει στη χώρα.
- 20 Ούτε η Συνθήκη Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, ούτε το Σύνταγμα της Κυπριακής Δημοκρατίας, επιβάλλουν οποιουσδήποτε περιορισμούς στο δικαίωμα χώρας να προβεί στην απέλαση αλλοδαπού. Το Άρθρο 11.2(στ) του Συντάγματος ρητά επιτρέπει τη σύλληψη και κράτηση αλλοδαπού προς παρεμπόδιση της εισόδου του στη χώρα ή για το σκοπό απέλασης ή έκδοσής του.
- 25 3. Ο αιτητής ουδέποτε αποτάθηκε για πολιτικό άσυλο στην Κύπρο, ούτε καλούμεθα να αναθεωρήσουμε οποιαδήποτε αρνητική απόφαση σε τέτοιο αίτημα. Το αντικείμενο της αναθεώρησης περιορίζεται στη νομιμότητα της απόφασης για την απέλαση του αιτητή. Σειρά αποφάσεων της Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Συμβουλίου της Ευρώπης, τις οποίες επικαλέστησαν και τα δύο μέρη,
- 30 40 ανάγνωρίζει ότι σε εξαιρετικές περιπτώσεις υπεισερχεται στην άσκηση της εξουσίας για την απέλαση αλλοδαπού η πιθανότητα παραβίασης του δικαιώματος για προστασία, έναντι εξευτελιστικής και ταπεινωτικής μεταχείρισης. Ό,τι συνάγεται από τη σχετική νομολογία είναι ότι η ύπαρξη

σοβαρού ενδεχομένου παραβίασης του θεμελιώδους δικαιώματος για ανθρώπινη μεταχείριση, ως αποτέλεσμα της απέλασης, νομιμοποιεί τον διατρέχοντα κίνδυνο να προσφύγει σε αρμόδιο δικαστήριο προς προστασία του θεμελιώδους δικαιώματος για αξιοπρεπή μεταχείριση. Η προστασία έναντι τέτοιου ενδεχομένου είναι το μόνο έρεισμα, το οποίο επικαλείται ο αιτητής για τη θεμελίωση έννομου συμφέροντος προς αναθέωση της προσβαλλόμενης πράξης.

4. Όπως εμφατικά τονίζεται στις αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, η προβολή και μόνον ισχυρισμών για εξευτελιστική μεταχείριση δεν δικαιολογεί τη μη απέλαση του αιτητή. Πρέπει να καταδειχθεί με αποδεικτικά στοιχεία ότι υπάρχει πραγματικός κίνδυνος για τέτοια μεταχείριση. Στην προκείμενη περίπτωση όχι μόνον ο αιτητής παράλειψε να προσάξει οποιαδήποτε στοιχεία, τα οποία να προσδίδουν αντικειμενικό κύρος στους ισχυρισμούς του, αλλά οι ίδιοι οι ισχυρισμοί του έρχονται σε αντίφαση με σειρά άλλων γεγονότων.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες Υποθέσεις:

Παπαγεωργίου v. Λούη Κλάπτα (Investments Services Ltd) (1991) 1 A.A.Δ. 24.

"SEVEGEP" Ltd v. United Sea Transport Ltd & Another (1989) 1(E) A.A.Δ. 729.

Κλεάνθους και Άλλοι v. Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου (1991) 4(Δ) A.A.Δ. 2971.

Amanda Marga Ltd v. Republic (1985) 3 C.L.R. 2583.

Moyo & Another v. Republic (1988) 3(B) C.L.R. 1203.

Mohamed v. Republic (1988) 3(C) C.L.R. 2072.

Tabalo v. Republic (1988) 3(C) C.L.R. 2353.

Προσφυγή.

Προσφυγή κατά της απόφασης των καθ' ων η αίτηση για την απέλαση του αιτητή, που του επιδόθηκε την 1/6/92.

5

E. Ευσταθίου και Κ. Ευσταθίου, για τον αιτητή.

M. Τσαγγαρίδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.

10

Cur. adv. vult.

ΠΙΚΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Ενόψει των διϊστάμενων θέσεων που έχουν προβληθεί ως προς το αντικείμενο της προσφυγής, το πρώτο θέμα που πρέπει να επιλυθεί είναι ο προσδιορισμός των επιδίκων θεμάτων. Όπως και στις αγωγές αστικού δικαίου (βλ. μεταξύ άλλων *Παπαγεωργίου v. Λούη Κλάππα (Investments Services Ltd)* (1991) 1 Α.Α.Δ. 24, και "*SEVEGEP Ltd v. United Sea Transport Ltd & Another* (1989) 1(E) Α.Α.Δ. 729) έτσι και σε προσφυγές βάσει του άρθρου 146 (βλ. μεταξύ άλλων *Κλεάνθους και Άλλοι v. Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου* (1991) 4(Δ) Α.Α.Δ. 2971), το αντικείμενο της διαδικασίας καθορίζεται στη δικογραφία το δικονομικό μέσο για την έκθεση και προσδιορισμό των επιδίκων θεμάτων.

Το αντικείμενο της προσφυγής είναι η πράξη, απόφαση ή παράλειψη της οποίας επιζητείται η αναθεώρηση προς το σκοπό παροχής θεραπείας βάσει του άρθρου 146.4 του Συντάγματος. Εφόσον το αντικείμενο της αναθεώρησης καθορίζεται με την αναγκαία σαφήνεια ώστε να διακρίνεται η αμφισβητούμενη πράξη ή απόφαση, ατέλειες ή σφάλματα στην περιγραφή της δε θέτουν εκ ποδών τη διαδικασία και μπορεί να θεραπευθούν με την αναγκαία τροποποίηση νοουμένου ότι η προσφυγή ασκείται μέσα στα χρονικά πλαίσια που προβλέπει το άρθρο 146.3 του Συντάγματος.

40 Στην υπό εκδίκαση προσφυγή επιδιώκονται δύο θεραπείες υπό τα στοιχεία Α και Β. Η πράξη σε σχέση με την θεραπεία Α καθορίζεται επακριβώς. Αυτή είναι η απόφαση για την απέλαση του αιτητή που του επιδόθηκε

την 1/6/92 και τέθηκε σε εφαρμογή με τη σύλληψή του και η οποία, όπως προκύπτει από το διοικητικό φάκελο, εκδόθηκε στις 21/5/92 από τον Πρώτο Λειτουργό Μεταναστεύσεως. Με τη θεραπεία Α επιζητείται η ακύρωση του διατάγματος απέλασης του αιτητή, Ιρανικής καταγωγής, ο οποίος διαμένει στην Κύπρο από τις 26/9/91, την ημερομηνία άφιξής του στη νήσο. 5

Η πράξη της οποίας επιδιώκεται η ακύρωση κάτω από το αιτητικό "B" αναφέρεται αόριστα. Δεν καθορίζεται ούτε η ημερομηνία έκδοσης, ούτε η ημερομηνία γνωστοποίησης της. Αφορά, όπως αναφέρεται στην περιγραφή της κάτω από το στοιχείο "B", στην απόφαση των αρχών να μην επιτρέψουν την παραμονή του αιτητή στην Κύπρο μέχρις ότου εξασφαλίσει άδεια εγκατάστασης ή παραμονής σε χώρα άλλη από τη χώρα καταγωγής του. Όπως έχει διαφανεί από τα γεγονότα που τέθηκαν ενώπιον του δικαστηρίου, και είναι ουσιαστικά παραδεκτά, το αίτημα για την ανοχή της παραμονής του στην Κύπρο, μέχρις ότου εξασφαλίσει άδεια για εγκατάσταση σε τρίτη χώρα, υποβλήθηκε το πρώτο κατά την γνωστοποίηση στις 15/4/92 της απόφασης με την οποία απορρίφθη η αίτησή του για παράταση της παραμονής του στην Κύπρο και επαναλήφθηκε στις 14/5/92 όταν οι Αρχές έθεσαν πειστικά την απαίτηση να εγκαταλείψει την χώρα. 10
15
20
25

Κατά το τελικό στάδιο των διευκρινίσεων των θέσεων των μερών, ο δικηγόρος του αιτητή υπέβαλε ότι η απόφαση της οποίας επιδιώκεται η αναθεώρηση βάσει του αιτητικού "B" είναι η απόφαση με την οποία απορρίφθηκε το αίτημά του της 21/1/92 για την παράταση της άδειας παραμονής του στην Κύπρο. Η εισήγηση αυτή δε συμβιβάζεται με το κείμενο της θεραπείας "B" και αντίκειται προς τα γεγονότα τα οποία τη στοιχειοθετούν βάσει της έκθεσης γεγονότων που αποτελεί, βάσει των θεσμών, το πραγματικό υπόβαθρο της προσφυγής. Από τα γεγονότα προκύπτει ότι το αίτημα κάτω από το αιτητικό "B" είναι αλληλένδετο και σχετίζεται αποκλειστικά με την απόφαση που αποτελεί το αντικείμενο της θεραπείας κάτω από το "A". Αν κρινόταν ότι αφορούσε την εξέταση της απόφασης του Μαρτίου, με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα του προσφεύγοντος της 21/1/92 για παράταση της παραμονής του στην Κύπρο, τότε θα ήταν δυνατό να 30
35
40

εξετασθεί, δεδομένου ότι η απόφαση γνωστοποιήθηκε στις 15/4/92 και η προσφυγή ασκήθηκε στις 2/6/92, δηλαδή μέσα στο χρονικό διάστημα των 75 ημερών. Δε θα προβώ όμως στην αναθεώρηση οποιουδήποτε θέματος που αφορά

5 την απόφαση εκείνη, δεδομένου ότι, για τους λόγους που έχουμε εκθέσει, η απόφαση εκείνη δεν τίθεται προς αναθεώρηση βάσει της θεραπείας κάτω από το στοιχείο "B".

10 Τα γεγονότα σχετικά με την άφιξη και παραμονή του αιτητή στην Κύπρο είναι συνοπτικά τα εξής:

Ο αιτητής αφίχθηκε στην Κύπρο αεροπορικώς στις 26/9/91 και του παραχωρήθηκε, κατόπιν αιτήσεώς του,

15 άδεια παραμονής ως επισκέπτης για 15 μέρες. Ο αιτητής είναι κάτοχος Ιρανικού διαβατηρίου το οποίο εκδόθηκε στις 28/7/90 και λήγει στις 28/7/93. Κατόπιν αιτήσεώς του και με βάση ιατρικό πιστοποιητικό το οποίο εκδόθηκε από τον χειρουργο-ορθοπεδικό Σ.

20 Συμόπουλλο, επεκτάθηκε η άδεια παραμονής του μέχρι τις 25/12/91 για να καταστεί δυνατή η υποβολή του σε θεραπεία και εγχείρηση για παλαιό κάταγμα στο ισχίον. Ο αιτητής δε συμμορφώθηκε με την άδεια που του παραχωρήθηκε και παρέμεινε στην Κύπρο και μετά την

25 25/12/91. Ούτε υποβλήθηκε στην εγχείρηση η οποία είχε προαγγελθεί με το προαναφερθέν ιατρικό πιστοποιητικό. Στις 21/1/91, ενώ διέμενε παράνομα στη χώρα, υπέβαλε νέο αίτημα για την παροχή άδειας παραμονής, υποστηριζόμενο από ιατρικό πιστοποιητικό

30 το οποίο εξέδωσε ο Γενικός και Ορθοπεδικός Χειρουργός Θ. Μιχαηλίδης, στο οποίο αναφέρεται ότι θα εισαχθεί στην κλινική του για εγχείρηση του αριστερού ισχίου και για το σκοπό αυτό ήταν αναγκαία η παραμονή του στην Κύπρο για τους επόμενους 3

35 μήνες. Προς υποστήριξη του αιτήματός του για παράταση της παραμονής του στη χώρα, ο αιτητής δήλωσε στην αρμόδια διοικητική αρχή ότι αντιμετώπιζε πρόβλημα να επιστρέψει στη χώρα του λόγω της αντίθεσής του προς το καθεστώς της Ισλαμικής

40 Επανάστασης. Ήταν η πρώτη φορά κατά την οποία διατυπώθηκαν φόβοι για τις συνέπειες που θα είχε η επιστροφή του στο Ιράν λόγω της αντίθεσής του προς το καθεστώς. Η αίτησή του απορρίφθηκε τον Μάρτιο του

1992 και του κοινοποιήθηκε στις 15/4/92. Παρά την απόφαση αυτή, επιδείχθηκε ανοχή στην παραμονή του στην Κύπρο μέχρι την ημερομηνία έκδοσης και επίδοσης του εντάλματος απέλασής του. Παρά τη συνέχιση της παραμονής του στην Κύπρο και πάλι δεν υποβλήθηκε στην εγχείρηση που αποτέλεσε το λόγο για το αίτημά του για παράταση της παραμονής του στη χώρα. Όταν του κοινοποιήθηκε η απορριπτική απόφαση στις 15/4/92, ο αιτητής παρακάλεσε τις Αρχές να μην προβούν στην απέλασή του βεβαιώνοντας ότι ο ίδιος θα προέβαινε στα αναγκαία διαβήματα για να εγκαταλείψει τη χώρα. Όταν ένα μήνα αργότερα οι Αρχές του επανέλαβαν το αίτημα να εγκαταλείψει τη χώρα, στις 14/5/92, ο αιτητής δήλωσε αδυναμία να συμμορφωθεί μέχρις ότου εξασφαλίσει άδεια παραμονής ή εγκατάστασης σε τρίτη χώρα λόγω των κινδύνων που θα διέτρεχε εάν απελαυνόταν στο Ιράν. Το αίτημά του κάτω από το γράμμα "B" αναφέρεται στην παράλειψη των αρχών να δώσουν τη δέουσα σημασία στους κινδύνους που διατρέχει ο αιτητής αν απελαθεί στο Ιράν όπου κινδυνεύει, όπως υποβλήθηκε στην τελική αγόρευση του αιτητή, να τύχει απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή να υποβληθεί σε βασανιστήρια. Η προστασία του ανθρώπου έναντι τέτοιου ενδεχομένου εξασφαλίζεται από το άρθρο 3 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (βλ. Κυρωτικός Νόμος 39/62) και κατοχυρώνεται από το άρθρο 8 του Συντάγματος της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Οι καθ' ων η αίτηση υπέβαλαν καταρχήν ότι ο αιτητής δε νομιμοποιείται να προσφύγει εφόσον η απέλασή του δε θίγει οποιοδήποτε έννομο συμφέρον του, αναγκαία προϋπόθεση για την άσκηση προσφυγής, όπως προβλέπεται στο άρθρο 146.2 του Συντάγματος. Στις αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου *Amanda Marga Ltd v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 2583, *Moyo & Another v. Republic* (1988) 3(B) C.L.R. 1203, (Απόφαση Εφετείου), *Mohamed v. Republic* (1988) 3(C) C.L.R. 2072), και *Tabalo v. Republic* (1988) 3(C) C.L.R. 2353) διατυπώνονται ερωτηματικά για τη νομιμοποίηση αλλοδαπού, που διαμένει παράνομα στην Κύπρο, να προσβάλει διάταγμα για την απέλασή του εφόσον με την απομάκρυνσή του από την Κύπρο δε θίγεται οποιοδήποτε δικαίωμα του αλλοδαπού το οποίο απορρέει από το νόμο να παραμείνει

- στη χώρα. Ούτε η Συνθήκη Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, ούτε το Σύνταγμα της Κυπριακής Δημοκρατίας, επιβάλλουν οποιουσδήποτε περιορισμούς στο δικαίωμα χώρας να προβεί στην απέλαση αλλοδαπού. Το άρθρο
- 5 11.2(στ) του Συντάγματος ρητά επιτρέπει τη σύλληψη και κράτηση αλλοδαπού προς παρεμπόδιση της εισόδου του στη χώρα ή για το σκοπό απέλασης ή έκδοσής του.

- Πρέπει να επισημάνουμε ότι ο αιτητής ουδέποτε
- 10 αποτάθηκε για πολιτικό άσυλο στην Κύπρο, ούτε καλούμεθα να αναθεωρήσουμε οποιαδήποτε αρνητική απόφαση σε τέτοιο αίτημα. Το αντικείμενο της αναθεώρησης περιορίζεται στη νομιμότητα της απόφασης για την απέλαση του αιτητή. Σειρά αποφάσεων της
- 15 Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Συμβουλίου της Ευρώπης, τις οποίες επικαλέστηκαν και τα δύο μέρη, αναγνωρίζει ότι σε εξαιρετικές περιπτώσεις υπεισέρχεται στην άσκηση εξουσίας για την απέλαση αλλοδαπού η πιθανότητα παραβίασης του δικαιώματος για προστασία
- 20 έναντι εξευτελιστικής και ταπεινωτικής μεταχείρισης. Ό,τι συνάγεται από τη σχετική νομολογία είναι ότι η ύπαρξη σοβαρού ενδεχομένου παραβίασης του θεμελιώδους δικαιώματος για ανθρώπινη μεταχείριση, ως αποτέλεσμα της απέλασης, νομιμοποιεί τον διατρέχοντα
- 25 κίνδυνο να προσφύγει σε αρμόδιο δικαστήριο προς προστασία του θεμελιώδους δικαιώματος για αξιοπρεπή μεταχείριση. (Βλ. App. No. 12122/86, European Commission of Human Rights, Decisions and Reports 50, February 1987, p. 268, App. No. 12364/86, European Commission of
- 30 Human Rights, Decisions and Reports 50, February 1987, p. 280, App. No. 12877/87, European Commission of Human Rights, Decisions and Reports, 53, October 1987, p. 254). Η προστασία έναντι τέτοιου ενδεχομένου είναι το μόνο έρεισμα το οποίο επικαλείται ο αιτητής για τη θεμελίωση
- 35 έννομου συμφέροντος προς αναθεώρηση της προσβαλλόμενης πράξης.

- Όπως εμφατικά τονίζεται στις αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, η
- 40 προβολή και μόνον ισχυρισμών για εξευτελιστική μεταχείριση δε δικαιολογεί τη μη απέλαση του αιτητή. Πρέπει να καταδειχθεί με αποδεικτικά στοιχεία ότι υπάρχει πραγματικός κίνδυνος για τέτοια μεταχείριση.

Στην προκείμενη περίπτωση, όπως ορθά επεσήμανε ο δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση, όχι μόνον ο αιτητής παρέλειψε να προσάξει οποιαδήποτε στοιχεία τα οποία να προσδίδουν αντικειμενικό κύρος στους ισχυρισμούς του, αλλά οι ίδιοι οι ισχυρισμοί του έρχονται σε αντίφαση με σειρά άλλων γεγονότων: 5

(α) Το γεγονός ότι η Ισλαμική Επανάσταση επικράτησε το 1979. Ο αιτητής παρέμεινε στη χώρα του μέχρι την ημέρα αναχώρησής του και μάλιστα του εκδόθηκε διαβατήριο τριετούς διάρκειας το 1990 με το οποίο ταξίδευσε και ήρθε στην Κύπρο. 10

(β) Οι ισχυρισμοί ότι ελλοχεύουν κίνδυνοι από την απέλασή του στο Ιράν είναι διάφοροι από εκείνους οι οποίοι υποστήριξαν τις δύο πρώτες αιτήσεις του για παραμονή στη χώρα και επαναλήφθηκαν και μετά την εκπνοή της άδειας για παραμονή του στην Κύπρο. 15

Εξέτασα με πολλή προσοχή το σύνολο των γεγονότων που περιβάλλουν την προσφυγή όπως πάντα αρμόζει με επίγνωση ότι η προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου αποτελεί πρωταρχική ευθύνη της Δικαιοσύνης. Δε διαπιστώνω όμως, για τους λόγους που έχουν εξηγηθεί, βάσιμο λόγο που να δικαιολογεί την ακύρωση της επίδικης απόφασης. 20 25

Η προσφυγή απορρίπτεται. Η επίδικη απόφαση επικυρώνεται βάσει του άρθρου 146.4(α) του Συντάγματος. Δεν εκδίδεται διαταγή για έξοδα. 30

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.